

til at rumme Garnisonens Syge og det tidligere benyttede Reservelocale havde maattet fraflyttes til April Flyttetid, uden at der kunde staaes noget nyt, var der bleven indledet Forhandlinger om paa Byens Sygehospital at optage dem af Garnisonens Syge, der ikke kunde finde Plads paa det militaire Sygehus. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at tre Værelser i Sygehospitalet med ialt tretten Senge stilledes til Garnisonens Raadighed saaledes, at de Syge skulde behandles af de militære Læger, men erholde Forpleining af Sygehospitalets Oeconom, og at derhos Garnisonens Snat-Patienter skulde indlægges paa Sygehospitalet ganske under samme Vilkaar som civile.

(¹⁵/₁₈₆₆). Brolægningscommissionens Forsmand fremlagde Nivellement, Overslag og motiveret Indstilling om Brolægningen af Fredensgade. Efter Planen paatænkes Gaden heelt omlagt og Fortougene forsynede med to Rækker Gliser, Vandaafledningen skulde gaae over Fredenstov til Aaen og hele Udgiften var beregnet til 6300 Rdr. Da Brolægningscommissionen kun kan disponere over 3000 Rdr. om Aaret og tilmed havde maattet dække ikke ubetydelige Gjældsposter fra tidligere Tid, vilde man for 1867 indskrænke sig til at juldende Brolægningen af store Torv og ibrigt kun foretage mindre Arbejder; det særlige Brolægningsfond, den nyere Deel af Byen har, var endnu ikke stort nok til at større Arbejder kunde foretages derfor. Planen til Fredensgades Omlægning overgaves til en tidligere nedsat Committee bestaaende af Borgemeesteren, Nørø, Brage og Holm.

(¹⁶/₁₈₆₇). Da den Gruusgrav, hvorfra der hidtil var taget Gruus saavel til Markveiene som til Biveiene i en ikke fjern Fremtid kunde ventes udtømt, havde Markdirektionen indstillet, at der til Brug for Biveiene skulde aabnes en ny Gruusgrav. Efterat Veicomiteen i denne Anledning havde udtalt, at der kunde erholdes Gruus paa Lodden Nr. 2 b og ikke andre Steder, bemyndigede Communalbestyrelsen Veicomiteen til der at aabne en ny Gruusgrav.

(¹⁸/₁₈₆₇). Politimesteren anmodedes om at træffe Overenskomst med Jissericomiteen om, hvor nogle Udsalgshoder, den agtede at opføre paa Jisseritorvet, bedst kunde anbringes.

(¹⁹/₁₈₆₇). Da Gallericomiteen havde anseet det for ønskeligt, at de Byen tilhørende Gidsafføbninger af enkelte af Thorvaldsens Værker og ligeledes det Byen tilhørende Maleri af Sonne (Cavallerifægtningen ved Narhuus) indlemmedes i Galleriet som en integrerende Bestanddeel af samme, gif Communalbestyrelsen ind paa, at disse Kunstværker saaledes optoges i Galleriet, under Forbehold af, at dette stedse betragtes som Byens Eiendom.

Modet 9. Mai 1867.

(²⁵/₁₈₆₇). Efter at der i flere Aar var bleven ført Forhandlinger om Opførelsen af en ny Fattighbygning i Narhuus, der bl. A. havde ledet til, at Ministeriet havde approberet, at der optoges et Laan paa indtil 30,000 Rdr. og at der til Byggegrund var bleven indkjøbt en Plads ved Veien mellem Munkeport og Studsgadesport, blev i Løbet af 1866 en Byggeplan med tilhø-

rende Overslag indsendt til Approbation. Over denne Plan, hvorefter Bygningens Opførelse vilde koste 36,600 Rdr., havde Fattigdirectionen indhentet en Erklæring af Bygningsinspecteur Walther, der ikke fandt Planen tilfredsstillende, men efter Opfordring udarbejdede en ny; efter denne skulde der paa den indkjøbte Grund, foruden nogle Udhuse, opføres en 3-Etages Hovedbygning med 3 Fløie, bedækkende et Areal af 2945 Kv.-Alen. Overslaget andrager c. 50,000 Rdr., eller, naar Varme-Apparat anvendes, c. 4000 Rdr. mere. — Den nedjatte Committee's Majoritet formeente, at denne Plan maatte foretrækkes for den tidligere foreliggende; men da Overslagssummen betydelig oversteg, hvad Communalbestyrelsen tidligere havde erklæret sig villig til at anvende paa Fattigbygningen, foreslog Committeeen forskellige Indskrænkninger i Planen, hvorved Udgifterne vilde kunne nedbringes noget, men dog ikke mere end at Bekostningerne alligevel vilde overstige Overslagssummen for den ældre Plan. — Med Hensyn til de saaledes foreslaaede Indskrænkninger blev det under Sagens Behandling i Communalbestyrelsen udtalt, at man burde vogte sig for at bygge saaledes, at det meget snart vilde blive nødvendigt at bygge om, og at man særlig ikke burde søge at spare ved at opgive Varme-Apparatet, da dette vilde formindste de aarlige Udgifter betydeligt. Derimod blev det fra en anden Side gjort gjældende, at Fattigbygningen efter Planen vilde blive kostbar og i mange Henseender luxuriøs; efter Planen vilde Renterne af Anlægscapitalen, Byggegrundens Indkjøbspriis og den til Montering af Localerne nødvendige Sum blive c. 3600 Rdr.,

eller, naar de indlagte Fattiges Antal sættes til 120, c. 30 Rdr. for hver om Aaret; da hertil endnu kom Afdrag paa det til Byggeforetagendet optagne Laan vilde den aarlige Udgift til Fattigvæsenet i en overordentlig Grad forøges. Det var desuden uhensigtsmæssigt at lægge Fattighuset saa tæt ved Byen som projecteret, og Bygningen burde i ethvert Fald indeholde baade Tvangsarbejdsanstalt og Fattiganstalt, hver Deel for sig. — Det blev fremdeles accentueret, at da den ældre Plan, der var vedtaget saavel af Communalbestyrelsen som af Commissionen for Fattigvæsenet og med nogle Modificationer tiltraadt af Byhygiæne, i det Væsentlige indeholdt de samme Localer som den nye, og efter Overslaget, som dog ikke var detailleret, vilde medføre langt ringere Omkostninger, var der ingen Grund til at forlade den, inden det var godtgjort, at den ikke kunde realiseres for Overslagssummen. Communalbestyrelsen besluttede foreløbig ikke at forlade den tidligere foreliggende Plan, men derimod gennem Architect Schrøder at lade indhente Detailberegninger til samme. — Ligeledes besluttedes det at henvise den af Bygningsinspectoren udarbejdede Plan til Behandling af en ny Committee, bestaaende af den ældre Committee's Medlemmer, samt Hammerich, Rors og Gamst, hvilken Committee navnlig vilde have at undersøge, om der ikke i den nævnte Plan kunde stee yderligere Indskrænkninger og muligen indrettes en mindre Afdeling som Tvangsarbejdsanstalt.